

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/96/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117244704
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6117244704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: JUDr. Katarína Slováčková a Mgr. Jozef Mačej v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., IČO 35 910 739, so sídlom Mlynské nivy 44/b, Bratislava, zastúpený: Mgr. Miroslav Hanec, advokát, so sídlom Hruštiny 602, Žilina, proti žalovanej: A. B., narodená XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D., zastúpená: Mgr. Miroslav Semanco, advokát, so sídlom Národná trieda 38, Košice, o zaplatenie 3.882,05 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 14C/34/2018-200 zo dňa 7. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 215,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 215,47 eur od 4.11.2017 do zaplatenia p o t v r d z u j e, vo výroku I. vo zvyšnej časti a vo výroku II. r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.882,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.882,05 eur od 4.11.2017 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 488, § 489, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 76 ods. 1, ods. 11, § 82 ods. 1 písm. d), § 82 ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 95 ods. 1 písm. l) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 9, ods. 14 vyhlášky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca je prevádzkovateľom distribučnej siete a vykonáva distribúciu plynu. Dňa 4.11.2015 vykonali pracovníci žalobcu kontrolu odberného miesta na adrese C. XXX/X, D., u žalovanej ako odberateľa. Zo Znaleckého posudku znalca Ing. Petra Leška č. 627/PL-2015 zo dňa 20.11.2015 vyplynulo, že znalcovi bol v nepoškodenom obale predložený plynomer výr. č. XXXXXXXX-XXX-XX-X, po preskúmaní ktorého zistil, že plynomer mal na počítadle údaj „05993,173“. Pri pokuse o demontáž plomby zistil, že plomba je mechanicky poškodená - predelená a následne zlepená, kryt číselníka je možné demontovať bez dodatočného poškodenia plomby. Žalobca vystavil dňa 27.11.2015 Vyúčtovanie škody za odber zemného plynu, ktorým žalovanej vyúčtoval škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu za obdobie od 19.12.2014 do

4.11.2015. Výšku škody vypočítal žalobca v súlade s vyhláškou za 12.617 m³ zemného plynu vo výške 3.882,05 eur, pričom zohľadnil jeden spotrebič na plynové vykurovanie kombinovanými kotlami, jeden spotrebič na plynové vykurovanie a jeden spotrebič na varenie, zároveň si uplatnil aj náklady spojené so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu zemného plynu vo výške 215,47 eur, a to za zaistenie neoprávneného odberu vrátane dopravy 140,76 eur, za posudok na meradlo 40 eur, za overenie plynomeru G4-G6 sumu 15,14 eur a za overenie plynomeru G1,6-G6 sumu 19,57 eur v zmysle cenníka externých služieb. Dátum splatnosti vyúčtovania bol 11.12.2015, žalovaná dlžnú sumu nezaplatila.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že zákon o energetike predpokladá, že o neoprávnený odber zemného plynu ide v prípade akéhokoľvek porušenia zabezpečenia meradla. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, v prejednávanej veci v podobe predelenia a následného zlepenia plomby, bolo potvrdené Znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Leška č. 627/PL-2015 zo dňa 20.11.2015, ktorý posudok spĺňal všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahoval aj doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie pri posudzovaní neoprávneného odberu vychádzal z tohto posudku, ako keby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. V konaní nebolo sporné, že žalovaná v predmetnom období plyn odoberala, zároveň znaleckým posudkom bolo preukázané porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle nachádzajúcom sa na odbernom mieste žalovanej. Meradlo za rozhodné obdobie síce vykazovalo určité množstvo odobratého plynu, avšak vzhľadom na charakter porušenia meradla platnosť jeho overenia zanikla, preto s poukazom na § 15 ods. 1 písm. d) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii, nie je možné použiť toto meradlo na účely vyfakturovania spotrebovaného plynu, pričom z rovnakého dôvodu nie je potrebné preukazovať, či meradlo meralo správne a teda či údaj na číselníku je alebo nie je možné akceptovať. V posudzovanom prípade išlo o priamu príčinnú súvislosť medzi tým, že žalovaná odoberala plyn meradlom s porušenou plombou a tým, že v dôsledku takéhoto odberu spotrebovala nemerané množstvo plynu, čím žalobcovi vznikla škoda. Ak zanikne platnosť meradla a k odberu plynu dochádza, nie je možné bez meradla zistiť, koľko plynu žalovaná v skutočnosti spotrebovala. Nie sú teda k dispozícii žiadne relevantné údaje, z ktorých by bolo možné zistiť, aká škoda žalobcovi neoprávneným odberom vznikla. Nakoľko stav spotreby zemného plynu indikovaný na meradle, na ktorom bola porušená plomba nebolo možné v zmysle zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii v spojení s ustanoveniami zákona o energetike použiť, musel žalobca určiť spotrebu zemného plynu na odbernom mieste žalovanej prostredníctvom vyhlášky č. 449/2012 Z. z., ktorá zároveň zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu dochádzalo a ich skutočnú spotrebu a to za obdobie od posledného odpočtu meradla predchádzajúceho dňu odhalenia poškodenia zabezpečenia meradla, do zistenia poškodenia zabezpečenia meradla, teda v období od 19.12.2014 do 4.11.2015. Výšku škody žalobca vypočítal v súlade s vyhláškou za 12.617 m³ odobratého plynu vo výške 3.666,58 eur a vo výpočte škody si uplatnil aj náklady spojené so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu zemného plynu vo výške 215,47 eur a to za zaistenie neoprávneného odberu vrátane dopravy 140,76 eur, za posudok na meradlo 40 eur, za overenie plynomeru G4-G6 sumu 15,14 eur a za overenie plynomeru G1,6-G6 sumu 19,57 eur, a to podľa § 1 ods. 14 vyhlášky (spolu teda vo výške 3.882,05 eur). V zmysle zákona o energetike neoprávnený odber sa rovná škode, pričom výška škody sa určí v zmysle citovaného ustanovenia zákona o energetike všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa ustanovenia § 95 ods. 1 písm. l) zákona o energetike. Na námietku žalovanej, že žalobca mal pri výpočte údajnej škody vychádzať z priemernej spotreby plynu nameranej na rovnakom odbernom mieste za rovnako dlhé obdobie, a to v období niekoľkých rokov pred zistením neoprávneného odberu plynu, prípadne v období po tomto zistení a po výmene plynomeru, súd prvej inštancie uviedol, že takýto výpočet škody nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, naopak z vyššie citovaného ustanovenia § 82 ods. 3 zákona o energetike vyplýva, že pokiaľ nie je možné vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, na výpočet škody sa použije spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom. Tým predpisom vydaným podľa ustanovenia § 95 ods. 1 písm. l) zákona o energetike je vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. V konaní nebolo sporné, že pre poškodenie plomby na meradle nie je možné vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych podkladov, preto nebolo možné určiť výšku škody žiadnym iným spôsobom (teda ani tým, ktorý navrhovala žalovaná), len tým, ktorý uvádza citované ustanovenie zákona o energetike. V zmysle zákona o energetike boli splnené všetky zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu, preto súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku vo výške 3.882,05 eur s príslušenstvom, ktorá bola

určená v súlade s ustanovením § 1 vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu v nasledujúci deň po dni splatnosti vyúčtovania, ktorým jej bola výška škody vyčíslená. Žalobca si však v konaní uplatnil úrok z omeškania až od 4.11.2017 v sadzbe 5,00 % ročne. Vychádzajúc z uvedeného priznal súd prvej inštancie žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 4.11.2017, kedy výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 3.882,05 eur od 4.11.2017 do zaplatenia, ktorú sumu súd žalobcovi priznal.

Súd prvej inštancie sa zaoberal návrhom žalovanej, ktorá s poukazom na ustanovenie § 450 Občianskeho zákonníka žiadala o primerané zníženie náhrady škody. Umiestnenie plynomeru na verejne neprístupnom mieste, v rámci objektu rodinného domu, v skrinke ktorá bola uzamknutá, ako aj to, že k nemu nie je voľný prístup aj iných osôb okrem žalovanej, je práve tou skutočnosť, ktorá vzbudzovala pochybnosti o dôvodoch hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by súd mal v danej veci možnosť primerane znížiť náhradu škody, nakoľko okolnosti vzniku škody neboli zrejmé, aby ich bolo možné posúdiť.

5. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ustanovenia § 365 os. 1 písm. d), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že nesúhlasí s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v predmetnom prípade nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal procesnou obranou žalovanej, že tu ide o výkon práva (na náhradu škody) v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie založila do súdneho spisu 5 vyúčtovacích faktúr za plyn dodaný do predmetného odberného miesta vo vyúčtovacích obdobiach nasledujúcich po vyúčtovacom období, kedy došlo k neoprávnenému odberu. Ak porovnáme (fiktívny) údaj o množstve neoprávnené odobratého plynu určený na základe vyhlášky s priemernou ročnou spotrebou plynu, resp. s priemernou spotrebou za 321 dní, nevyhnutne dospejeme k záveru, že množstvo neoprávnené odobratého plynu určené na základe vyhlášky je cca 6,4 násobne vyššie ako priemerná ročná spotreba (12.617 / 1.971,8) a cca 7,3 násobne vyššie ako priemerná spotreba za 321 dní (12.617 / 1.735). Ak porovnáme (fiktívny) údaj o hodnote (cene) neoprávnené odobratého plynu vypočítaný na základe vyhlášky s priemernou ročnou odplatom, resp. s priemernou odplatom za 321 dní, nevyhnutne dospejeme k záveru, že hodnota neoprávnené odobratého plynu určená na základe vyhlášky je cca 3,8 násobne vyššia ako priemerná ročná odplata (3.666,58 / 956,72) a cca 4,4 násobne vyššia ako priemerná spotreba za 321 dní (3.668,05 / 842). Výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, ktorú žalobca vypočítal podľa vyhlášky, s veľmi vysokou pravdepodobnosťou nezodpovedá ani skutočnej spotrebe plynu v rozhodnom období (t. j. v čase 19.12.2014 do 4.11.2015), kedy malo dôjsť k neoprávnenému odberu, a preto ani nemôže zodpovedať skutočne vzniknutej škode, ktorej výška sa odvíja od skutočnej (reálnej spotreby) plynu v odbernom mieste. Preto by mal súd zakročiť, a to z hľadiska de lege lata buď využitím moderačného práva v zmysle ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka alebo nepriznaním práva vykonávaného v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal pri zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností (okolností prípadu) rozhodnúť tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 1.478,47 eur s príslušenstvom, ktorá pozostáva z nákladov spojených so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu vo výške 215,47 eur a z hodnoty (ceny) neoprávnené odobratého plynu vo výške 1.263 eur, čo je jeden pol násobok priemernej odplaty za plyn za 321 dní v rokoch 2016 až 2020. V konaní nebolo preukázané, že žalovaná poškodila plombu (t. j. predelila a následne nezlepila). Žalovaná tu zodpovedá za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu len z toho dôvodu, že ide objektívnu zodpovednosť bez konkretizácie liberačných dôvodov a žalovaná nie je objektívne schopná zistiť a preukázať, kto plombu poškodil. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.478,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.478,47 eur od 4.11.2017 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietne.

7. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že tvrdenia žalovanej v odvolaní ju nezbavujú objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Žalovaná nenaplnila zákonné podmienky liberácie z objektívnej zodpovednosti v prípade neoprávneného odberu zemného plynu. Skutočnosť, že žalovaná mala v predchádzajúcich obdobiach určitú spotrebu nepreukazuje to, že takúto spotrebu mala aj za predmetné obdobie, kedy mohla s číselníkom kedykoľvek manipulovať. Súd prvej inštancie nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali moderáciu výšky škody v zmysle ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka, ktorá bola zistená v konaní, žalovaná v konaní nemôže byť pasívna, ale tvrdené skutočnosti musí súdu preukázať. Výška škody je vypočítaná postupom podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. a jej samotný výpočet je premietnutý do výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, ktorý bol prílohou k žalobe. Je dôležité uviesť, že pri výpočte množstva odobratého plynu sa zohľadňuje existencia konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu plynu dochádzalo a ich skutočnej spotrebe. Takýto spôsob určenia odobratého množstva plynu tak nemožno považovať za sankčný. Tento výpočet vychádza z konkrétnych podmienok neoprávneného odberateľa, zohľadňuje všetky možné subjektívne kritériá, ktoré možno v danom prípade spravodlivo zohľadniť (kategóriu objektu - objekt na trvalé bývanie, konkrétne spotrebiče, ročné obdobie, určené hodiny prevádzky spotrebičov a pod.). Žalobca má za to, že v konaní preukázal zákonnosť aplikácie vyhlášky pre výpočet škody. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 215,47 eur s príslušenstvom potvrdiť (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), vo výroku I. vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplatenie sumy 3.668,58 eur s príslušenstvom, vo výroku II. o náhrade trov konania zrušiť a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.882,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.882,05 eur od 4.11.2017 do zaplatenia (z toho suma 3.668,58 eur s príslušenstvom uplatnená titulom škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu a suma 215,47 eur s príslušenstvom uplatnená titulom nevyhnutných nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu plynu). Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovanej je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil.

10. Žalovaná v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie výslovne z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), h) Civilného sporového poriadku.

11. Žiada sa dodať, že žalovaná v odvolaní mimo iného namietala, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jej procesnou obranou a nezodpovedal jej argumenty o výkone práva žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, čo podľa mienky žalovanej zakladá odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku je treba ako prvoradé uviesť, že tento odvolací dôvod dopadá pod akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

13. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

14. Z obsahu odvolacej argumentácie tak vzhľadom na vyššie uvedené vyplýva, že žalovaná si zamieňa otázku nepreskúmateľnosti rozhodnutia, t. j. porušenia práva na spravodlivý súdny proces, s existenciou inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd nevzhladol v konaní vady, ktoré má na mysli ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku. Odvolací súd potom dopĺňa, že aj keď žalovaná výslovne v odvolaní neuviedla, že napáda rozsudok súdu prvej inštancie i z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku, z obsahu jej odvolania je zrejmé, že namieta i nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení vecí odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Súd prvej inštancie považoval za opodstatnenú požiadavku žalobcu na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o energetike“). Podstatou odvolacej argumentácie žalovanej bol nesúhlas s určením výšky škody podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej aj „vyhláška“), keď určenie výšky škody podľa vyhlášky nezodpovedá skutočnej spotrebe plynu v rozhodnom období, preto ani nemôže zodpovedať skutočne vzniknutej škode.

17. V rozhodnutí z 29. novembra 2018 sp. zn. 5 Obdo 32/2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod por. č. 45/2019, Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil záver, ktorého právna veta znie: „Pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, škoda vzniká samotným odberom plynu. Údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, preto treba pri jej vyčíslení použiť spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom.“

18. V rozhodnutí z 13. júna 2019 sp. zn. 3 Obdo 49/2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol: „Pokiaľ ide o určenie presného množstva odobratého plynu v prípade neoprávneného odberu nemeraného plynu (t. j. žalobou uplatnené prvé obdobie neoprávneného odberu plynu žalovaným), vzhľadom na skutočnosť - že presné množstvo odobratého plynu je možné určiť len určeným meradlom s platným overením [vzhľadom na charakter neoprávneného odberu plynu, t. j. odberu nemeraného plynu, takýto odber plynu žalovaným nemohol byť zachytený (nameraný) určeným meradlom] – žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete nemá objektívne možnosť zistiť, aké množstvo plynu bolo odobraté počas doby trvania neoprávneného odberu plynu. Množstvo skutočne odobratého plynu počas rozhodného obdobia (t. j. počas trvania neoprávneného odberu plynu) nie je možné určiť ani na základe údajov o spotrebe plynu za obdobie, ktoré predchádzalo neoprávnenému odberu plynu prípadne za

obdobie, ktoré nasledovalo po neoprávnenom odbere plynu, keďže tieto údaje nepredstavujú údaj o množstve skutočne odobratého plynu počas obdobia neoprávneného množstva plynu.“

19. Na vyššie uvedených právnych záveroch zotrval Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí z 26. septembra 2019 sp. zn. 3 Obdo 49/2019 a z 21. januára 2021 sp. zn. 4Cdo/181/2020 s vysloveným záverom o potrebe výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu aplikovaním vyhlášky č. 155/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, resp. vyhlášky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

20. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa predovšetkým zaoberal otázkou, či je možné vyčíslit' skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov v zmysle ustanovenia § 82 ods. 3 zákona o energetike (odsek 30. rozsudku súdu prvej inštancie). V danom prípade plynomerom, na ktorom došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, objektívne a spoľahlivo zistiť skutočne odobraté množstvo plynu nie je možné, keď práve neoprávnená manipulácia objektívne vylučuje použitie meračom indikovaného stavu pre ustálenie množstva spotrebovaného plynu v rozhodnom období. Za spoľahlivý podklad pre výpočet skutočnej škody nemožno považovať ani spotrebu indikovanú na danom odberom mieste v predchádzajúcom období, nakoľko takýto údaj, či už v podobe priemernej alebo i najvyššej dosiahnutej spotreby za rovnaké ako posudzované obdobie, nemôže objektívne vylúčiť do úvahy prichádzajúcu možnosť i vyššej, a to i podstatne, nemeranej spotreby plynu. Použitie typového diagramu pre určenie ceny neoprávneného odobratého plynu neprichádza vzhľadom na umiestnenie merača v súdenom prípade (v uzamknutej skrinke vo dvore) do úvahy. Bez objektívnych a spoľahlivých podkladov pre výpočet skutočnej škody, jediným do úvahy prichádzajúcim spôsobom výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je tak výpočet podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu a z ktorého výpočtu aj súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal. Žiada sa zdôrazniť, že žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie i v odvolacom konaní nerozporovala samotný výpočet škody zo dňa 24.11.2015 uskutočnený žalobcom podľa vyhlášky, opakovane vyjadrovala nesúhlas len s použitím tohto výpočtu v súdenom spore domáhajúc sa vyčíslenia skutočne vzniknutej škody. Keďže na základe preukázaného skutkového stavu vyplývajúceho z vykonaného dokazovania nebolo možné ustáliť množstvo skutočne neoprávneného odobratého plynu v rozhodnom období, postupoval súd prvej inštancie správne a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď určil výšku škody v súlade s vyhláškou na sumu 3.882,05 eur (z toho suma 3.668,58 eur s príslušenstvom uplatnená titulom škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu a suma 215,47 eur s príslušenstvom titulom nevyhnutných nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu plynu), pričom žalovaná nevzniesla žiadne výhrady voči uplatneným nákladom vo výške 215,47 eur spojených so zisťovaním neoprávneného odberu plynu.

21. Vo vzťahu k nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 114/2020 z 9. marca 2021, na ktorého právne závery poukazuje žalovaná, odvolací súd uvádza, že skutkové okolnosti prípadu sú odlišné, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (odsek 34.) zrozumiteľne vysvetlil, prečo nebolo možné v preskúmanom prípade zohľadniť spotrebu plynu za predchádzajúce roky.

22. Rozsudok súdu prvej inštancie nemožno v tejto časti považovať za svojvoľný, zjavne neodôvodnený, resp. ústavne nekonformný, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a zmysel. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie v tejto časti nie sú zjavne neodôvodnené a odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovanej. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti preskúmaného rozhodnutia.

23. Iná situácia však nastala vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie v súvislosti s požiadavkou žalovanej na zníženie náhrady škody za neoprávnený odber plynu vyčíslenej súdom prvej inštancie na sumu 3.668,58 eur. Ako bolo uvedené vyššie, v preskúmanej veci z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynula nemožnosť vyčíslit' skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a

spoľahlivých podkladov. Súd prvej inštancie však akcentoval, že v každom konaní o náhradu škody súd musí skúmať, či nie sú dané podmienky pre použitie zmierňujúceho ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre použitie moderačného práva súdu. Žalovaná v odvolaní namietala, že sú dané dôvody hodné osobitné zreteľa na primerané zníženie náhrady škody využitím moderačného práva súdu dôvodiac, že hodnota neoprávnene odobratého plynu určená na základe vyhlášky je cca 4,4 násobne vyššia ako priemerná spotreba za 321 dní, nezodpovedá obvyklej spotrebe plynu v odbernom mieste, je očividné, že v skutočnosti škoda v takomto rozsahu nemohla vzniknúť.

24. V danej veci sa žalovaná domáhala už v konaní pred súdom prvej inštancie aplikácie ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka, pričom v Odpore zo dňa 10.11.2017, vo Vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie dňa 14.11.2018, na pojednávaní konanom dňa 20.1.2022 a dňa 7.4.2022, pričom opakovane podrobne uviedla, v čom vidí naplnenie predpokladov pre použitie moderačného práva súdu. Súd prvej inštancie sa touto procesnou obranou žalovanej nezaoberal, len stroho v napadnutom rozsudku (odsek 43.) uviedol, že umiestnenie plynomeru, ku ktorému nie je voľný prístup iných osôb ako žalovanej, je tou skutočnosťou, ktorá vzbudzovala pochybnosti o dôvodoch hodných osobitného zreteľa.

25. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

27. Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k požiadavke žalovanej na zníženie náhrady škody za neoprávnený odber plynu vyčíslenej súdom prvej inštancie na sumu 3.668,58 eur s vyššie uvedenými kritériami je zjavné, že súd prvej inštancie sa nimi dôsledne neriadil.

28. Odvolací súd pripomína, že súd uplatňuje moderačné právo podľa ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka vždy bez ohľadu na to, či primerané zníženie náhrady škody niektorá zo strán sporu navrhla, a to v takých prípadoch, v ktorých škoda nebola spôsobená úmyselne (akým je aj posudzovaný prípad) a ak by sa priznanie plnej náhrady škody javilo ako neprimerané a odporujúce princípom spravodlivosti (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 476/2014 z 13. augusta 2015, sp. zn. 8Cdo 481/2015 z 22. júna 2016, tiež R 34/1969, R 3/1984). Zákon pritom iba príkladmo stanovuje hľadiská, ku ktorým súd má prihliadnuť pri úvahe o možnosti zníženia náhrady škody a dôvody hodné osobitného zreteľa nie sú taxatívne vymenované, je teda na úvahe súdu, ktoré okolnosti konkrétneho prípadu ako také dôvody vyhodnotí.

29. V danej veci súd prvej inštancie dôsledne neposúdil pri aplikácii ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka a v rámci hypotézy tejto právnej normy, či sú splnené predpoklady pre mimoriadne zníženie náhrady škody a v akom rozsahu sú naplnené, z tohto hľadiska neprihliadol na rozhodné skutočnosti, ktoré v danom prípade nepovažoval za podstatné, príp. neboli súdom prvej inštancie

objasnené aj ďalšie okolnosti z hľadiska možnej aplikácie ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka majúce význam pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie o uplatnenom nároku tak, aby bola naplnená základná myšlienka zníženia (zmiernenia) náhrady škody, ktorou je odstránenie neprimeranej tvrdosti a spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu.

30. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu podľa zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, preto podmienkou vzniku tejto zodpovednosti nie je zavinenie škodcu, či už vo forme úmyslu, alebo neobstaranosti. V súdnom spore musí žalobca preukázať všetky zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu, ktorými sú existencia protiprávneho úkonu (neoprávnený odber plynu), vznik škody a príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu a vznikom škody na strane žalobcu. V preskúvanom prípade súd prvej inštancie správne mal za preukázané, že bola splnená základná podmienka neoprávneného odberu plynu meraného určeným meračom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre vznik zodpovednosti žalovanej a vznik povinnosti zaplatiť náhradu škody, ktorá bola žalobcovi spôsobená neoprávneným odberom plynu. Pokiaľ ide o výšku škody, súd prvej inštancie správne aplikoval vykonávací právny predpis - vyhlášku č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, keďže mal za to, že skutočne vzniknutú škodu v danom prípade na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov nemožno vyčíslieť, preto sa použije spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa ustanovenia § 82 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa ustanovenia § 95 ods. 1 písm. l) citovaného zákona s prihliadnutím na počet, typ a výkon spotrebičov zistených v mieste neoprávneného odberu. Na druhej strane však súd prvej inštancie v rozpore s ustálenou judikatúrou nechal do úvahy, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody nepostačuje riadiť sa iba vykonávacím predpisom a nemožno takto vypočítanú výšku škody (jej rozsah) bez ďalšieho akceptovať, a to zvlášť za situácie pokiaľ sa žalovaná bráni v spore tvrdením (a preukazuje), že ku škode nedošlo v takom rozsahu, ako to požaduje žalobca, resp. že výška škody vypočítaná podľa vykonávacieho predpisu nezohľadňuje špecifické okolnosti konkrétneho prípadu a predstavuje neprimeraný zásah do jeho majetkových práv. V takom prípade je povinnosťou súdu vykonať žalovanou navrhnuté dôkazy, ktorými možno v konkrétnom prípade výšku (rozsah) vzniknutej škody preukázať a musí zohľadniť všetky jednotlivé relevantné okolnosti prípadu podľa svojho spravodlivého uváženia tak, aby výška škody sa v maximálne možnej miere priblížila skutočne spôsobenej škode, naplnila kompenzačnú a preventívnu funkciu, predstavovala spravodlivú rovnováhu medzi ochranou majetku škodcu i poškodeného a nejavila sa skôr ako určitá forma sankcie neoprávneného odberateľa.

31. Odôvodnenie rozsudku má byť stručné, jasné a výstižné, ktorú požiadavku nenapĺňa zdĺhavé opisovanie skutkových prednesov a vykonaných dôkazov, obsah ktorých je stranám sporu nepochybne známy z pojednávania uskutočnených vo veci. Súd musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitost' zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na doplnenie dokazovania, čo v odôvodnení preskúvaného rozsudku absentuje. Preskúvaný rozsudok v časti posúdenia podmienok pre použitie moderačného práva súdu nenapĺňuje požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti a závery prijaté súdom prvej inštancie dostatočne nerezultujú z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

32. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že súd nemôže argumentáciu strany odmietnuť ako nesprávnu, ale jeho povinnosťou je tiež uviesť, v čom jej nesprávnosť spočíva. Argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Konštatovanie súdu, že argumenty strany sú nesprávne alebo irelevantné bez toho, aby uviedol, prečo ich považuje za nesprávne a irelevantné, možno považovať za nedostatočné odôvodnenie. O takýto prípad išlo aj v súdnom spore, nakoľko súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec nereagoval na rozsiahlu obranu žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie (opakovane predostretú aj v jej odvolaní) a neposkytol jej žiadnu repliku na ňou predostretú otázku týkajúcu sa požiadavky na zníženie náhrady škody za neoprávnený odber plynu vyčíslenej na sumu 3.668,58 eur s príslušenstvom.

33. K ďalšej odvolacej námietke žalovanej, ktorá však nemala vplyv na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jej námietkou rozporu výkonu práva s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné: Žalovaná v odvolaní uvádzala, že predmetnú procesnú obranu uplatnila v Odpore a vo Vyjadrení zo dňa 13.11.2018 a na pojednávaní dňa 7.4.2022. Z obsahu Odporu zo dňa 10.11.2017 a Vyjadrenia zo dňa 13.11.2018 nemožno vyvodiť vznesenie námietky žalovanej výkonu práva žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako aj paušálny odkaz na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka na pojednávaní konanom dňa 7.4.2022 bez konkretizácie dôvodov nie je relevantným vznesením uvedenej námietky, pričom súd prvej inštancie bol povinný zaoberať sa otázkami, ktoré mali pre vec podstatný význam, čo len paušálny odkaz na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je.

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej v časti o zaplatenie sumy 215,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 215,47 eur od 4.11.2017 do zaplatenia z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), vo výroku I. vo veci samej vo zvyšnej časti, vrátane závislého výroku II. o náhrade trov konania, zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

35. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bude opätovne vec v zrušenom rozsahu prejednať, posúdiť žalobou uplatnený nárok v zrušenom rozsahu vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné komplexne vyhodnotiť vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v Čl. 15 Základných princíпов Civilného sporového poriadku a v ustanovení § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty, najmä skúmať, či sú splnené predpoklady pre mimoriadne zníženie náhrady škody a v akom rozsahu v zmysle ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka, pritom starostlivo prihliadnuť na skutkové tvrdenia a relevantnú argumentáciu strán (vrátane námietok uvedených v odvolaní žalovanej a vyjadrení žalobcu k odvolaniu), tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

36. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).